

**661120 อโศกมีแค่แสนจะสืบแก่นศาสนาได้อย่างไร รายการ
ปรับทุกข์ปลุกธรรม #47 ราชธานีอโศก**

<https://www.boonniyom.net/53645.html>

ดาวโหลดเอกสารที่

<https://docs.google.com/document/d/13AhaRsmiRnkC9v-GLEYTLXjpWFNwbNee/edit?usp=sharing&ouid=101958567431106342434&rtpof=true&sd=true>

ดาวนโหลดเสียงที่

<https://drive.google.com/file/d/16l-xu0tlkm7Jqp7GN4Ck1hMv2Msl3KD-/view?usp=sharing>

และ

<https://podcasters.spotify.com/pod/show/dhamaporkru/episodes/661120-167-1--47-e2c5sgn>

ดูวิดีโอได้ที่ <https://fb.watch/oqZMo8Jauv/>

และ <https://youtu.be/fgMnoDOg6n0>

(มีซับ) <https://youtu.be/DyvtQ6PCiYM>

พอครวว่า...เจริญธรรมทุกๆคน วันนี้วันจันทร์ที่ 20 พฤศจิกายน
2566 ขึ้น 8 ค่ำ วันพระน้อย เดือน 12 ปีเถาะ ที่บวรราชธานีอโศก

อาตมาก็จะบอกว่าวันนี้เป็นวันสุดท้ายที่อาตมาจะเทศน์ตามที่
เขามีกำหนดให้เทศน์ เพราะฉะนั้นอาตมาจะเทศน์ต่อไปในอนาคต
นั้น หรือไม่อย่างไร ก็มาถามหมอดูแบ่งเขาได้ เพราะเขาจะจับยาม
สามตาดูว่าวันนี้อาตมาจะมาเทศน์หรือไม่มาเทศน์

*_สู่แดนธรรม... วันนี้ผมยังกะผิแดดเลยครับ กลับบ้านไปแล้ว แล้ว
มาใหม่ครับ*

พ่อครูว่า... มันก็แหม มันร่อยหรอไป เมื่อย ที่จะทำอะไรต่อ
อะไรแล้วตอนนี้ อาตมาบอกตรงๆ พุดมาหลายทีแล้วว่าอาตมาฝืน
ชีวิต พยายามลากสังขารไป มันก็ลากไป เมื่อยเต็มที เอ้า ก็ลากได้ก็
สู้ไป ทำไปเรื่อยๆ

SMS วันที่ 17 - 19 พฤศจิกายน 2566

อโศกมีแค่แสนจะสืบแก่นศาสนาได้อย่างไร

*_ข้อทิพ หนูทอง . ชาวอโศกทั้งในและนอกบวร สมณะ สิกขมา
ตุ รวมถึงชาวแพทย์วิถีธรรม รวมแล้วไม่น่าจะถึงแสนคน เรียนถาม
พ่อครูว่า คนแสนคนนี้จะช่วยสืบทอดศาสนาพุทธต่ออีก 2,500 ปี ได้
อย่างไรคะ?*

พ่อครูว่า... นั่นสิ คนไม่ถึงแสนคนนี้จะสืบทอดศาสนาพุทธต่อ
ไปอีกอย่างไร ก็ตอบว่าเท่าที่มันมีเนื้อ เนื้อของ

คำว่าสืบทอดศาสนาพุทธนี้ จริงๆคำว่า “พุทธ” ศาสนาพุทธมันยังมีอยู่โดยรวม ตีกันไปหมดว่าพุทธ โดยรวมมันยังมีอยู่ แต่เข้าไปถึงแก่น(ไหม?) แก่นของพุทธมันไม่มีแล้ว ทีนี้เมื่อไม่มีแล้วจะทำยังไง เมื่อไม่มีก็ต้องมีผู้ที่รู้แก่นหรือมีแก่นจริงๆ เอาแก่นมาใส่ นี่พูดเป็นรูปธรรมเลย ต้องพยายามเอาแก่นมาใส่ พิจารณาแก่นที่จะใส่ เอาแก่นใส่ ใส่อย่างไร ใส่เข้าไปด้วยสภาพยังไง

แก่นนี้ ประกอบไปด้วยกระพี้ ประกอบไปด้วยเปลือก ประกอบไปด้วยสะเก็ด แล้วมันก็ไปมีต้นดอกใบเอง ไม่ใช่ต้น มีใบดอกผล

(พ่อครูไฉ่ตัดออกด้วย)

—สู่แดนธรรม... ผมคิดอย่างนี้นะครับ ว่า เขาเป็นห่วงว่า จำนวนคนแค่แสนคน จะไม่ใช่ศาสนา ถ้าคิดอย่างนั้นนั้นไม่ถูกนะครับ การสืบทอดศาสนาต้องหมายถึงว่า แม้มีคน 5-6 คนที่ได้เป็นอรหันต์ นั้นก็เท่ากับว่าได้สืบทอดพระพุทธศาสนาแล้วนะครับ

พ่อครูว่า... ก่อนศาสนาพุทธจะเกิดมีพระพุทธเจ้าองค์เดียว แล้วก็นำแก่น นำเปลือก นำกระพี้ นำสะเก็ด นำต้นดอกใบที่เป็นของแท้นะ ต้นดอกใบนี้เป็นธรรมะที่ต้องแยกกันอย่างเป็นสำคัญนะ

พอเริ่มต้นที่จะเป็นศาสนาพุทธนั่นคือ ศีล สมาธิ ปัญญา เริ่มต้นด้วยศีล ศาสนาพุทธไม่เริ่มต้นด้วยศีลไม่ใช่ศาสนาพุทธ เพราะฉะนั้นคนที่มาจะเป็นพุทธนั้นต้องนับที่ศีล เริ่มต้นมีศีล 5

**หรือยัง ถ้ายังไม่มีศีล 5 หรือมีศีล 5 ไม่ครบ คนนั้นยังไม่ใช่
พุทธ**

**คำว่ามีศีล ไม่ใช่ไปท่องเอา มีศีลคือต้องประพฤติได้ อย่าง
น้อยประพฤติด้วยรูปของกายกรรม วชิกรรมข้างนอก พฤติกรรมทาง
กาย พฤติกรรมทางวจี ไม่ละเมิด ไม่ผิด ก็ยังดี เพราะยังไงๆ
กายกรรม วชิกรรมก็จะมาจากจิต แม้ว่าจิตยังไม่มีสภาวะเป็นตัว
สะอาด แต่เป็นกิเลสอยู่ก็ตาม ก็รู้แล้วละว่าอย่าฆ่าสัตว์นะ อย่าไป
เที่ยวได้รุนแรงอะไรนะ ไม่ฆ่าและไม่รุนแรง ศีลข้อ 2 อย่าไปทุจริต
นะ ศีลข้อ 3 ระวังอย่าไปหลง รูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส(โผฏฐัพพะ)
อะไรอย่างนี้เป็นต้น ศีลข้อ 4 ก็เรื่องวาจา ศีลข้อ 5 ก็เรื่องของจิต**

**เพราะฉะนั้นถ้าไม่รู้ความหมายและไม่รู้ว่าความหมายเหล่านั้น
เรามีพฤติกรรมหรือพฤติกรรม ที่เราเองมีจิตเป็นตัวประธาน มีเจตนา
จนกระทั่งเจตนาเป็นอัตโนมัตติ ไม่ต้องมีจุดมุ่งหมาย ไม่ต้องมาส่ง
สัญญาณ ไม่ต้องมาบังคับ ไม่ต้องมาตั้งใจที่จะเป็นเลย แต่กายกรรม
วชิกรรม มโนกรรม แม้มีเหตุ มันชวนให้ฆ่า มีเหตุชวนให้ทุจริต มีเหตุ
ชวนให้หลงรูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส(โผฏฐัพพะ) ก็ไม่ทำให้เรา
หลงปรองดองอย่างเต็มที่ ปรองดองอย่างเต็มที่ ยังเข้าใจ มี
สติสัมปชัญญะ สังวรว่าอย่างนี้เป็นกิเลส มีหิริ มีโอตตปปะ เพราะว่า**

มีศรัทธา และมีตัวความรู้ในศรัทธานั้นแล้วเป็นเบื้องต้น เพราะฉะนั้น
จะเกิดกิเลสพวกนี้ก็มีหิริตามสัทธรรม 7

ถ้าคนที่มีแรงถึงขั้นโอดตปปะก็ยิ่งดี ก็จะห้ามได้ จะระงับได้ จะ
ไม่ละเมิด ไม่ทำให้ ไม่ละเมิดผิตศีลเด็ดขาด เป็นพหูสูตเจริญไป ก็
จะมีคุณสมบัติหรือคุณธรรมที่เกิดมีศรัทธา หิริ โอดตปปะ พหูสูต

ผู้ที่มีปัญญา มีสติ ก็มีวิริยะพากเพียร รู้ว่าทำอย่างนี้ถูก เป็น
สัทธรรม ผู้ที่มีศรัทธา มีหิริ มีโอดตปปะ มีพหูสูต เหล่านี้แหละ ต่อการ
เป็นอยู่ แล้วก็สัมผัส เราก็ไม่ละเมิดศีลที่พระพุทธเจ้ากำหนดไว้ ข้อ
1 ก็ตาม ข้อ 2 ก็ตาม ข้อ 3 ก็ตาม ข้อ 4 ข้อ 5 ก็ตาม คุณได้ปฏิบัติ
อย่างนี้เกิดผล ก็จะเกิดพลังงานในจิตเรียกสภาวะพลังงานที่มีความ
สามารถ มีทั้งความรู้ มีทั้งความจริงของจิตที่ทำได้ มีทั้งความรู้ทั้ง
ความจริงของจิต ที่สามารถมีพลังทำสำเร็จไปได้ดียิ่งขึ้นๆ ก็คือ
ฌาน 1 ฌาน 2 ฌาน 3 ฌาน 4 นี่คือความเป็นฌาน คือพลังงาน
ของปัญญา พลังงานความรู้ที่มีธรรมฤทธิ์ ทำให้เราเจริญ
ทำให้เป็นผู้ประเสริฐ เป็นผู้มั่งคั่ง

เพราะฉะนั้นคำว่า มีศีล จึงไม่ใช่ว่า วันนีวันพระ ไปไหน ไป
ถือศีล ถือศีลที่ไหน ไปวัด แล้วก็ไปโสเหล่กันที่วัด ไม่กินข้าวเย็น ก็
หลับนอนกันไป ตื่นเช้ามาก็เสร็จแล้ว ไปถือศีลแล้ว ไปอุโบสถเลย
นะ ไปอยู่วัดเลยแล้วก็กลับ ไม่ใช่ ไม่ใช่ตามจารีตประเพณีแค่นั้น

คุณจะไม่ไปวัด คุณจะปฏิบัติถูกต้องอย่างที่อาตมาว่า ที่ไหนก็ตามแต่ คุณอยู่ที่ไหนก็ตามแต่ จริงๆก็อยู่ในชีวิตประจำวัน ชีวิตปกติสามัญ แต่คุณทำได้ตรงตามที่อาตมาอธิบายแล้วว่า การปฏิบัติศีลหรือมีศีลคืออะไร

ศีลทำให้เกิดฌาน ศีลทำให้เกิดปัญญา ฌานคืออธิจิต ศีลทำให้เกิดอริศีล-อธิจิต-อริปัญญา จนกระทั่งถ้าถึงที่สุด คือ รู้จักกิเลส ลดกิเลส ดับกิเลสได้ ทำให้มันดับกิเลส-หมดกิเลสได้ นั่นแหละคือศีล

นี่แหละได้ขยายความคำว่าศีลอย่างสำคัญแล้ว ทุกวันนี้ไม่ได้มีการร่ายละเอียดอย่างที่อาตมาพูดนี้ ที่อาตมาพูดนี้ไม่ได้เอามาจากตำรา แต่เอามาจากความเป็นจริง แล้วความเป็นจริงนั่นก็คือ ที่อาตมาได้ปฏิบัติมา เป็นได้ มีได้ แล้วเอามาพูดนี้พูดจากของตัวเอง เอามาพูด ใครจะบอกว่านี่พูดไม่ได้ตรงตามพระพุทธเจ้าพูด ก็จริง คำต่อคำไม่ตรงตามพระพุทธเจ้าพูดหรอก อาตมาพูดตามอาตมานี่แหละ ใครฟังแล้วบอกว่า เออ! อย่างนี้เข้าท่า ใครเห็นดีก็มาเอา ใครเห็นว่าไม่ดีก็ไม่ต้องมาเอา บอกว่าไม่ตรงกับพระพุทธเจ้า ก็ อืม! แล้วไป

ที่นี้ที่บอกว่าจะต่อ ชาวพุทธหรือว่าชาวอโศก พูดใหญ่นะ บังอาจ บอกว่าจะเป็นผู้ที่จะมาสืบทอดศาสนาพุทธ สืบทอดอะไรก็

พูดไปหมดแล้ว สืบทอดเนื้อแท้หรือแก่น ที่จะเป็นโลกุตระ ศีลลด
กิเลสได้ จิตลดกิเลสจริง ปัญญาทำให้กิเลสลดจริง วิมุตติกิเลสลด
จริงๆ คือสัจจะ สรุปลงไปให้ฟัง

อาตมาทำมาจนถึงวันนี้มีคนปฏิบัติได้จริง เมื่อก็ขึ้นต้นแล้วว่า
พระพุทธเจ้าอุบัติขึ้นมาในโลกองค์เดียว เสร็จแล้วท่านก็มีบารมี
ท่านก็พยายามให้คนอื่นฟังและปฏิบัติตาม ปฏิบัติได้ๆ จนเกิดผลเป็น
โลกุตระธรรม จนเกิดศาสนา มาจนถึง 2,500 กว่าปี แต่มันมาเสื่อมลง
ไปมากพอถึง 2,500 ปี เสื่อมไม่เหลือโลกุตระธรรม คือไม่เหลือ
ธรรมะที่เป็นศาสนาพุทธเป็นแก่นแท้ เป็นสาระแท้ของพระพุทธเจ้า
ไม่เหลือแล้ว นี่ไม่ได้พูดเล่นหรือพูดจริงๆ มีแต่ของเก๋ วิมุตติ
นิพพาน อรหันต์เก๋ๆ ทั้งนั้น ซึ่งอาตมาพูดไปอย่างจริงใจ พูดอย่างไม่
เกรงใจ พูดอย่างบอกความจริง พูดอย่างสงสารที่เขาหลงผิดกันว่า
เขาได้อรหันต์ผล ได้อรหันต์ แล้วก็เชื่อกันนับถือกัน เดียวนี้ก็ยังมีคน
นับถืออรหันต์เก๋มากกว่าโพธิรักษ์อยู่ เดียวนี้ก็เถอะ ในชาวพุทธเมือง
ไทย

ที่อาตมาทำงานมา 53 ปีนี้ ได้คนมาเข้าใจ เชื่อถือ ปฏิบัติตาม
ไม่ได้เศษเสี้ยวของอาจารย์ใหญ่ๆ ที่เขานับถือกันหรือยกย่องว่าแต่ชั้น
ที่จะเป็นอรหันต์พาไปได้ นิพพาน เหมือนที่เขาเชื่อบรรพบุรุษ เป็นต้น
แม้แต่ไม่ได้เชื่อบรรพบุรุษ แค่หลวงพ่อกุณ เขาก็นับถือกันมากกว่า

โพธิรักษ์เยอะ หลวงพ่อทวดเขาก็นับถือเยอะ หลวงพ่อทวดเก่งอะไร
เหยียบน้ำทะเลจืด เอ้อ! ศาสนาพุทธดินะ ทุ่นเศรษฐกิจไปอย่างหนึ่ง
ถ้าน้ำจืดไม่มี ก็ให้หลวงพ่อดเหยียบน้ำทะเลจืดแล้วเอาไปกินเอา
ไปใช้ อย่างนี้ เป็นต้น

ขอภัยนะ อาตมาพูดไปเหมือนไปลบหลู่ครูบาอาจารย์ที่เขา
นับถือบูชากัน เหมือนลบหลู่ ไม่ได้ลบหลู่หรอก แต่อาตมาอธิบาย
สังขารให้ฟัง ไม่จันมันก็เลอะเทอะไปหมดเลย มันก็ไม่เข้าแก่น เข้า
सारอะไร เข้าเนื้อ เข้าอะไรแท้ๆ

เพราะฉะนั้นคนที่ปฏิบัติได้อย่างวันนี้ เมื่อไม่มีอาตมานำแก่น
นำโลกุตระที่อาตมามั่นใจว่าโลกุตระเป็นเช่นนี้ ประพฤติได้ มีได้ จน
พวกเราสามารถฟังเข้าใจ เอามาปฏิบัติได้จริง เกิดองค์รวมตรงตาม
คำสอน ตรวจสอบได้ อาตมาอ้างอิงยืนยันว่าพวกเรามาถึงขั้น มี
สาราณียธรรม 6 มีวรรณะ 9 มีพุทธพจน์ 7 อะไรพวกนี้ ที่อาตมาพูดนี้
พวกเราเข้าใจกันนะ ว่ามันหมายถึงอะไรบ้าง

มันก็ยืนยันว่าตรงตามพระอนุสาสนี ตรงตามคำสอนของ
พระพุทธเจ้านะ คนมีศีลจริงๆ ซึ่งศีลอธิบายไปแล้วเมื่อกี้ มันเป็น
อย่างนี้ มี มื้อจิต ได้จิตมา จิตนำพาพวกคุณมา จิตของคุณได้
ธรรมะ บรรลุธรรม คุณจึงมา คุณไม่ได้บรรลุธรรมคุณไม่ได้มาหรอก
ที่นี่ไม่ได้พาให้คุณได้โลกธรรม ไม่ได้ให้คุณแย่งชิงลาภ ชิงยศ

สรรเสริญ โลกียสุขเป็นโลกีย์ ไม่ใช่ มันทวนกระแส มันคนละเรื่องกัน
 มาทางนี้ มาอยู่ตรงนี้ ไม่ได้มาเป็นคนโลกธรรม แต่มาเป็นคน
 โลกุตระ ไม่ได้เป็นคนโลกียะ อาตมาพูดนี้ถูกไหม คุณเข้าใจตัวเอง
 ไหม นี่อาตมาถามอย่างนี้ คนข้างนอกเขาจะฟังอะไรอาตมา

คนเข้าใจศาสนาพุทธว่าเป็นอย่างไร สำนักนี้สอนเนื้อแก่นเขา
 เป็นอย่างไร เขาก็สอนตามที่เขาเข้าใจ แต่ละเจ้าๆ แต่ละสำนักก็เชื่อ
 ว่า นี่แหละเนื้อๆ แก่นๆ ของศาสนาเป็นอย่างไรที่อาจารย์หัวหน้าเจ้า
 สำนักนำพาเป็น บางคนก็โอ้โฮ กว้าง รั้งมาก อย่่ว่าแต่คำสอนของ
 พระพุทธเจ้าเลย คำสอนของอาจารย์วาทก็รวบรวมสอนพูดเต็มไป
 หมด จนไม่รู้แล้วว่าแก่นสรุปลงไปที่จะทำมันยังงี้ มันก็ได้แต่รู้เต็มหู
 เต็มหัวหมดเลยนะ พอรู้มากๆ ก็เขียนตำราก็ได้มาก สาทยายก็มาก
 คนก็เข้าใจง่าย เข้าใจว่าช่างรัฐธรรมนูญศาสนาพุทธ แต่ไม่รู้ว่าคุณอะไร
 บ้าง พุทธของอาจารย์ต่างๆ ของเกจิอาจารย์ต่างๆ ของ
 อรรถกถาจารย์ ของใครต่อใคร ที่มันเพี้ยนไปแล้วต่างๆ นานาที่เอา
 มาเก็บสรุปรวมเอาไว้ ก็เรียกว่า นี่ของพุทธ นี่ก็ของพุทธ ๆ ๆ

ยกตัวอย่างง่ายๆ ตื่นๆ “นี่ก็ของพุทธ” นี่นะของพุทธยังงี้ เขาก็
 “ยถาวาริวหา” แล้วก็ทำท่ากรวดน้ำ แล้วบอก “อย่างนี้ก็ของพุทธ
 นะ” อาตมาก็ เออ พระพุทธเจ้าเคยสอนเคยมีอะไรอย่างนี้ที่ไหน
 พระพุทธเจ้าไม่เคยสอนอย่างนี้ มันเพี้ยนไปแต่เขาไม่รู้จริงๆ นะ ยัง

หยาดน้ำกรวดน้ำอะไรกันทุกวัน สวด ยถาวาริวหาปฐาปาริปุเรนติ นี่เป็นการนำคำของพระเจ้ามาด้วย เป็นคำตรัสของพระพุทธเจ้าด้วย เอามาแอบอ้าง แล้วก็แต่งต่อใส่เข้าไป แล้วก็มาทำเป็นพิธีการ บอกว่าศาสนาพุทธอะไรวะ ไม่มีหยาดน้ำ ไม่มียถา ไม่มียถาสัพพี ไม่ใช่ศาสนาพุทธ ถึงขั้นนั้นเลยนั้นแน่ะ คนตื้นๆ เฝินๆ อย่างนี้ มีเยอะ

“ใส่บาตร ทำไมไม่มียถาสัพพีเลยวะ” นี่เห็นไหมเดี๋ยวนี้ ทวงแล้วแต่ก่อนไม่ถึงขั้นที่ใส่บาตรแล้วพระยถาสัพพีให้นะ เพิ่งจะเริ่มมีมาไม่นานนี้นะ ไม่นาน จะถึง 50 ปีไหม หรือไม่ถึง 20 ปี ไปบิณฑบาตกัน แล้วก็ต้องให้พรต้องสวดยถาสัพพี ซึ่งไม่ถึง 20 ปี อย่างว่า นี่มันคือเนืองอกทั้งนั้น มันเป็นพวกมะเร็งศาสนาพุทธทั้งนั้น

ที่พูดนี้อ่ยานึกว่าเป็นเรื่องเล่นๆ เป็นเรื่องผิวเผินนะ มันเป็นเรื่องซึ่งบ่งถึงความเสื่อมของศาสนาพุทธ

อาตมาพูดหนักเลยนะ พูดชัดเลยว่า ยังกรวดน้ำกันอยู่ มีสัญญาณ ยัญ มันไม่ใช่พุทธเลย มันเนืองอกแท้ๆ มันของศาสนาอื่น ถือน้ำเป็นสื่อไปถึงวิญญาณล่องลอย ใช้การจตุรปูเทียมนบูชากันขึ้นไป จะทำพิธีกรรมจะทำอะไรเรื่องธรรมะก็จตุรปูเทียมน นี่มันก็ไม่ใช่ศาสนาพุทธแล้ว นี่มันเครื่องซึ่งบ่งของความหมดแล้วศาสนาพุทธ หมดแล้วนะ ฟังให้ชัดอีกที มันไม่ใช่ ฟังอาตมาพูดชัดเจนแล้วมันแรง

แล้วบอกว่าคนแสนคนนี้จะช่วยสืบทอดศาสนาพุทธไปถึง 2,500 ปีใหม่ คุณพูดมาก็จริง มันจะช่วยได้ใหม่ คนประมาณแสนคน จะสืบทอดไปถึงอีก 2,500 ปีถึง 5,000 ปีใหม่ อาตมาก็ว่า อาตมาจึงยังไม่ยอมตาย จะให้มันได้มากกว่าแสน ให้มันได้สักหนึ่งแสนกับอีก 1 คน หนึ่งแสนกับอีก 2 คน 3 คนให้ได้ เพิ่มไปอีก เท่าที่มันจะได้มากที่สุด กันเหนียวด้วย เพื่อพอไปเรื่อยๆ จริง

เราไม่ใช่พระพุทธเจ้าองค์เดียว ท่านทำศาสนาพุทธมาได้จนถึงวันนี้ เรามาสืบทอดก็เป็นผู้ต่อยอด สืบทอดไปเรื่อยๆ ได้หรือไม่ได้ เราก็ทำเต็มที่

อาตมาบอกแล้วพูดแล้ว ว่าอาตมาเกิด มาสืบทอด เกิดมาต่อเชื้อศาสนาพระพุทธเจ้า โดยเฉพาะสืบทอดโลกุตระ เพราะมันไม่มีแล้ว แล้วก็ยืนยันตามหลักฐานพระพุทธเจ้าตรัสไว้ในอาณิสสูตรว่า จะหมดไป โลกุตระไม่มี แล้วก็จะมี สยงอภิญญา มา อาตมาก็บอกว่าอาตมาเป็น สยงอภิญญา มา

สยงอภิญญา แปลว่า เป็นผู้รู้มีมาเอง อาตมาก็มาประกาศว่าอาตมาไม่มีอาจารย์ ชาตินี้เกิดมาไม่มีอาจารย์ แล้วเอาอะไรสอน เอาที่มีในตัวเอง มีมาจากไหน จากชาติก่อนๆ ที่อาตมามีโลกุตระธรรมแล้ว จึงมาเทศน์ลงไป บรรยายลงไป มันก็ไม่เหมือนกับที่เขาหลงผิดกัน มันก็ถูกแล้วนี่ ถ้าอาตมาบรรยายอยู่เหมือนกับเขาบรรยายอยู่

มันก็อ้าว! มันก็ไม่ได้เสื่อมอะไรนี่ แต่่มันไม่ใช่ เขาไปคนละเรื่อง
เลย แล้วเขามาตีอาตมาด้วย ว่าอาตมาผิด อ้าว มันก็ชัดเจนแล้วนี่ ว่า
ไอนั้นมันผิดแน่ ไอนี้ถูกแน่

ถ้าอาตมาผิด เขาถูก เขาก็เจริญอยู่ อาตมาก็ไม่มาถึงวันนี้หรอก
ทำงานมาไม่ถึงวันนี้หรอก อ่างพระไตรปิฎกก็ยังหักคออาตมาเอง
เลย มันจะไปเข้าไต่ยังไง อ่างสาราณียธรรม 6 อ่างวรรณะ 9 อ่าง
พุทธพจน์ 7 อ่างศีล สมาธิ ปัญญา อ่างจรณะ 15 วิชชา 8 มายินยัน
อธิบายให้รู้ว่า เหล่านี้มันลงกันนะ ปฏิบัติลงกันนะ ตามคำสอน
พระพุทธเจ้านั้น ตรัสไว้อย่างนี้ ปฏิบัติอย่างนี้ ตรงกันใหม่ ลงกันได้
ใหม่ มาสอบทานมาตรวจตรา มาให้คะแนนดูสิ

เพราะฉะนั้นอาตมามีหน้าที่ อาตมาก็พูดไปแล้วไม่รู้เท่าไรว่า
อาตมาเกิดมา ยังเกิดอยู่ ยังไม่ยอมตาย แล้วอาตมาบอกแล้วว่า
อาตมาเป็นอรหันต์เป็นโพธิสัตว์ จะตายปรินิพพานเป็นปริโยสานได้
แล้ว อธิบายไปจนหมดแล้ว ยืนยันหมดแล้ว แต่อาตมายังไม่ตาย
อาตมายังจะมาสืบทอด ยังมาทำหน้าที่ ก็เพราะว่ามันเสื่อมจริง แล้ว
มันก็ฟื้นขึ้นมาได้จริง

อาตมาตายไป พวกคุณก็จะเลิกปฏิบัติตามที่อาตมาพาทำใหม่
(โยมทั้งหลายตอบ ไม่) แล้วไม่ได้เป็นอย่างนี้คืออะไร..มันก็ได้แล้วนี่

อาตมาว่าพวกคุณไม่ได้พูดเล่นหรือ พออาตมาตายปั๊บ แล้วพวกคุณก็กลับไปทำเหมือนอย่างเถรสมาคมทำหมดเลย อาตมาไม่เชื่อ ในใจจริงพวกคุณไม่เอา ไม่ไปหรือ คุณก็ปฏิบัติเท่าที่คุณทำได้ มีหมู่มีกลุ่ม คุณจะรวมกันแน่น ถ้าอาตมาตายพวกคุณจะรวมกันแน่นขึ้นกว่านี้ คือที่รวมกันแน่นเพราะเดี๋ยวจะถูกข้าศึกศัตรูตีแตกง่ายนะ นี่เป็นปฏิภาณของคนที่จะเข้าใจได้ อ้าว ก็ขยายความกันพอสมควร

อธิษฐานตอนใส่บาตรเช่นไรให้สัมมาทิฐิ

_เข้าๆ ก่อนใส่บาตร คนแก่จะอธิษฐานว่า นิพพานปัจจะโย โหตุ ทังๆ ที่เขาไม่รู้ว่ นิพพานเป็นอย่างไร เรียนถามพ่อครูว่า จะบอกให้เขาอธิษฐานใหม่ว่าอย่างไร จึงเป็นสัมมาทิฐิคะ?

พ่อครูว่า... ตอบประเด็นที่ถามมา ... ถ้าให้อาตมาบอกเขา อาตมาก็จะบอกว่า อธิษฐานแปลว่า ตั้งจิต คุณตั้งจิตเสร็จแล้ว คุณก็พูดตามที่คุณตั้งจิตนั้นแหละ พูดเป็นภาษา แล้วคุณพูดคำว่า อธิษฐานคือ การตั้งจิต เริ่มต้นคุณก็บอกว่า “ขอ” นั่นคือไม่ใช่ อธิษฐาน นั่นคือเป็นศาสนาเทวนิยม มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ มีพระเจ้า มีผู้บันดาล ขอให้ผู้บันดาลมอบให้สิ่งนั้น

อันนี้ให้อะไร นิพพานปัจจะโย ให้เป็นปัจจัยแก่การบรรลุ นิพพาน ขอให้การใส่บาตรนี้ เป็นปัจจัยแห่งการบรรลุนิพพาน คุณใส่

บาตรเป็นทาน ทานอาหารให้พระเอาไปรับประทานหรือฉัน เลี้ยง
 ชนธ์ เลี้ยงชีวิต สืบทอดศาสนาพระพุทธเจ้า ฟังดีๆ อาตมาจะอธิบาย
 ละเอียดลงไปลึกหน่อย

คุณให้อาหารแก่ผู้ที่ปฏิบัติผิด มิจฉาทิฏฐิ พระนั่นแหละ
 มิจฉาทิฏฐิ คุณให้อาหารพระมิจฉาทิฏฐิ สืบทอดธรรมะ
 พระพุทธเจ้า พระที่ได้รับการให้อาหารก็ไปประพฤติมิจฉา
 ทิฏฐิผิดต่อไปสืบทอดศาสนาพุทธ ถามจริงๆว่าคุณได้บาป
 หรือได้บุญ (โยมทั้งหลายตอบ บาป) นี่ลึกๆหน่อย ฟังดีๆ

ทีนี้จะให้คนไปรู้ว่า พระที่ผิดหรือไม่ผิดนี้ เขาก็ไม่สามารถรู้ได้
 ชาวบ้านทั่วไปก็รู้ไม่ได้ จะทำยังไง อันนี้เป็นประเด็นที่พระพุทธเจ้า
 ตรัสไว้หมด คุณก็ดูตามปฏิภาณของคุณว่า พระนี้น่าจะเป็น
 สาวกสังโฆ เป็นสงฆ์สาวกของพระพุทธเจ้านะ ดูนาคเรพ ดูตาม
 ปฏิภาณตัวเอง เห็นแล้วว่า เออ ใช่พระ แต่เห็นแล้วว่า โอ้โฮ ขอรภัย
 พุดซัดๆ พระมานั่งคอยเฝ้าร้านใส่บาตร หรือรับแต่เงิน อย่างนี้ก็คัด
 ทิ้งไป จะไปใส่ทำไม นี่พุดหยาบๆซัดๆ หรืออะไรก็แล้วแต่ ไม่มีความ
 สำรวมมาบิณฑบาตคือ มาแสดงธรรม ไม่ได้ลอกแลก ไม่ได้อยากได้
 อะไร แต่ใครอยากจะศรัทธาเลื่อมใสก็มาใส่เอง อะไรพวกนี้ อาตมา
 อธิบายให้หมด เขียนเรื่องบิณฑบาตเป็นหนังสือเล่มไว้ เพราะฉะนั้น

แค่พฤติกรรมพฤติกรรมของภิกษุ ของอะไรพวกนี้ มันก็นัยยะสำคัญที่อธิบายกันได้เยอะแยะ

เพราะฉะนั้นจะไปถามถึงว่า ใส่บาตรนี้เป็นเหตุปัจจัยที่จะไปถึงนิพพานได้ไหม ได้

ถ้าคุณทาน ตรงตามคำสอนหรือว่าอนุสาสนี ทานอย่างไร “ทานอย่างไม่มีสาเปกโข” นี้ได้เลย ได้เป็นเหตุปัจจัย ได้มรรคผล คุณทำใจในใจ มนสิการ ทำทานก็ทำอย่างไม่มีจิตว่าต้องการสิ่งตอบแทน อย่าว่าแต่ไปเอาพญานะว่า ขอให้ได้นิพพาน ไม่ต้องจิตว่างเปล่าจากการต้องการสิ่งตอบแทน นั่นคือ ทานที่มี **อานิสงส์สูงที่สุด**

ต่อจากนั้นก็จะมีอะไรอีก มี ปฏิพัทธจิตโต สันนิธิเปกโข ปริกฤษิต สามิติ อะไรพวกนี้อีก ก็เป็นทานที่ยิ่งยวด ทานที่ยังไม่มีอานิสงส์สูง ยิ่งไม่มีอานิสงส์ไปเรื่อยๆ เอาไว้ให้เป็นผลที่จะไปสำหรับให้ผู้ตายไปชาติหน้า หรือตัวเองไปในชาติหน้า มันไม่ได้เรื่องอะไรเลย อย่างนี้เป็นต้น

เพราะฉะนั้น สรุปแล้ว คุณเข้าใจแล้วนี่ จะทำทานใส่บาตรหรือจะทำทานอะไรก็แล้วแต่เป็นวัตถุ คุณก็มนสิการ มีปัญญา รู้ว่าจะทำใจในใจอย่างไร พุดไปแล้วอธิบายไปแล้วเมื่อกี้ จะเป็นเหตุปัจจัยให้ไปนิพพานคือ จิตของคุณทำทานอย่างว่างเปล่า ทำทาน

อย่างไม่ต้องการอะไรอีกเลย แม้แต่สวรรค์นิพพานที่เป็นภาษา
เป็นตัวเป็นตน เป็นรูปธรรม อรูปธรรมอะไรก็ไม่มี นั่นคือ ทำทานด้วย
จิตว่าง ทำทานด้วยความบริสุทธิ์ใจ ทานคือให้แล้วจบเลย นั่น
ดีที่สุด จะว่าเป็นนิพพานไหม นี่แหละถ้าฝึกจิตมนสิการได้
อย่างนี้ เป็นเหตุปัจจัยให้ถึงนิพพาน เอาละอธิบายรายละเอียด
จนสุดแล้ว

ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน นี่แหละคือศาสนาพุทธ

__สว่างแสง ขวัญดาว . น้อมกราบนมัสการพ่อครูด้วยความ
เคารพอย่างสูงสุดค่ะ ลูกเกิดอุบัติเหตุขณะขับขี่มอเตอร์ไซค์ไปกด
เงินให้พี่ชายที่ตู้เอทีเอ็ม ที่อยู่ห่างหมู่บ้านลูกประมาณ 3 กิโลเมตร
เป็นช่วงเวลา 17.30 น. ลูกมองไม่เห็นตอไม้ จนรถพลิกคว่ำ ... (ยังมี
ต่อ_)

พ่อครูว่า... ไม่เห็นตอไม้ทำไมไปชนลูก...(ฮาซัน) เป็นมุก นี่เป็น
ภาษาสริมหามายา ก็ไม่เห็นตอไม้ก็เลยชนลูก อ้าวจะชนให้ลูกมัน
ต้องเห็นสิ ไม่เห็นจะไปชนลูกได้อย่างไร นี่ ภาษาสริมหามายา

__รถพุ่งชนตอไม้ จนรถพลิกคว่ำ ลูกตกใจมาก จิตลูกกระสีกถึง
พ่อครูค่ะ ลูกพูดว่า พ่อครูช่วยลูกด้วยๆ เสียงหัวใจก็เต้นตุบๆ ลูกตั้ง
สติบอกตัวเองว่า เรามาเพื่อช่วยเหลือคนอื่น เราไม่เป็นอะไรหรอก

ลูกกราบเรียนถามพ่อครูว่า คิดแบบนี้ลูกสาเปกโขไหมคะ น้อมกราบ
นมัสการพ่อครูสุดเศียรสุดเกล้าค่ะ

พ่อครูว่า... มันเป็นปฏิกาณปัญญาที่เรียนรู้แล้ว แล้วก็ระลึกว่า
อย่างนี้เรียนรู้แล้วมันเป็นไปเพื่อที่จะหวังอะไรตอบแทนอะไรไหม
มันก็มีบ้าง มีระลึกถึงผู้สอนอย่างนี้ ผู้ทำความเข้าใจให้เราอย่างนี้ เอ้!
เราทำถูกต้องตามที่สอนหรือไม่? อะไรๆ ยังไง จริงๆ แล้วถ้าเข้าใจอยู่
แล้วมันก็ไม่มีปัญหาอะไรหรอก ที่ถามมานี้ก็ถามเพื่อความแน่ใจว่า
เราอ่านอาการของจิตของเรายังไม่ชัดว่านี่เราขอหรือเปล่า เรามีค
วามหวังเพื่อจะให้ได้ฟังหรือเปล่า

**ที่จริงแล้ว ธรรมะพระพุทธเจ้ามันไม่มีอะไรใครช่วยใคร
หรอก มีแต่ตนเองช่วยตนเอง อัตตahi อัตตโนนาโถ โกหิณาโถ ปโร
สียา ตนของตนพึ่งตนเอง ไม่มีใครเป็นที่พึ่งเราได้ โกหิณาโถ ปโรสิ
ยา เราพึ่งตัวเองเท่านั้นเป็นที่สุด**

แต่คำสอนของผู้ที่รู้แล้ว สอนอะไร สอนให้คุณพึ่งตนเอง สอน
ให้คุณรู้ว่าไม่มีอะไรเป็นที่พึ่งของคุณได้หรอก เป็นภาษาสิริมหา
มายาก็คือ พระพุทธเจ้าเป็นที่พึ่งสูงสุดของเรา ภาษากลับกัน ไม่มี
อะไรเป็นที่พึ่งของเราหรอก อ้าว! ก็พระพุทธเจ้าเป็นที่พึ่งสูงสุดของ
เรานะ คำสอนของท่าน แล้วเราเอามาปฏิบัติจริง ถ้าเราปฏิบัติได้ถึง
ขั้นว่า ก็เราต้องพึ่งตัวเองนั่นแหละ ต้องระมัดระวัง มีสติสัมปชัญญะ

ปัญญา ทุกอย่างเกิดจากตัวเราเองทั้งนั้น ทำได้บริบูรณ์คือเราเข้าใจ แล้วและปฏิบัติได้ตามที่เราเป็น มันเกิดผลยังงี้ ก็คือเราเป็นอย่างนั้น ตามที่เรามีปฏิภาณปัญญาและพลังงานจริง มันช่วยทำให้เราทำสำเร็จเป็นอย่างนั้น ปฏิบัติหรือประพฤติดีเป็นอย่างนั้น กระทำอย่างนั้นได้ หกคะเมนดีลังกาอย่างนั้นได้ อะไรก็ตาม หรือว่า คุณจะทำการ ทาน ช่วยคนอื่น การสร้างสรรค์ การประกอบทำอะไรทุกอย่าง จะทำการทุจริตหรือสุจริต ก็คุณนั่นแหละเป็นตัวเจ้าของของคุณ

กัมมัสโกมहि กัมมทายาโท กัมมโยนิ กัมมพันธุ กัมมปฏิสรโณ
กัมมังสัตเตวิภักติ กัมมุนาวัตตติโลโก เป็นของคุณทั้งนั้น คุณก็ต้องรับผลกรรมของตัวเองทั้งนั้น

กรรมจึงเป็นที่สุด ศาสนาพุทธเป็นศาสนาที่สอนเรื่อง
กรรม จบด้วยกรรม มีอะไรสูงสุดอยู่ที่กรรม ไม่มีอื่นเลย กรรมรวมทุกอย่างอยู่ในกรรมหมด ประพฤติตรงประพฤติดูกก็สมบูรณ์แบบ

_สู่แดนธรรม... อันนี้ผมสังเกตดูว่า ถ้าคุณสว่างแสงมีอะไรเกิดขึ้นแล้วก็พิจารณาถึงธรรมบ่อยๆ นี่มันเป็นเหมือนสิ่งที่ยืนยันว่าพวกเราชาวอโศกมีสติอยู่กับธรรมะ ใคร่ครวญธรรมะอยู่เรื่อยๆ นะครับ เด็กๆของเรา ผมคิดว่าคงจะมีเหมือนกันนะครับ เวลา มีทุกข์อะไร กระทบกระเทือนใจ เขาก็พยายามใคร่ครวญถึงธรรมะ

พอครวว่า... มีสิ นี่ค่อย ๆ ปฏิบัติไปอย่างที่พูดมานี้ มันเข้าสู่จุดสำคัญ ที่ปฏิบัติแล้วมีมรรคมีผล มันดีจริง ๆ นี่มันก็เป็นการยืนยัน การอธิบายหรือรายงานมรรคผลของแต่ละคนมา อย่างคุณสว่างแสงพูดมานี้ ก็ถูกต้องของตัวเอง ก็มาเทียบเคียงตรวจสอบกับธรรมะ พระพุทธเจ้า ก็อธิบายไปแล้วนะ

ถ้าชาติหน้าอยากเกิดเป็นผู้ชายต้องทำอะไร

_Krathin Sukdee กระถิ่น สุขดี . กราบเรียนถามพ่อครวว่า ถ้าชาติหน้า อยากเกิดเป็นผู้ชาย จะต้องทำอย่างไรคะ หากโยมได้เกิดเป็นผู้ชายจะขอभवกับชาวอโศกเจ้าคะ

พ่อครวว่า... ที่ว่า "หากโยมได้เกิดเป็นผู้ชายจะขอभवกับชาวอโศก" นี่ฟังไว้ อันนั้นเราไม่สามารถจะพูดต่อได้ มาพูดกันตรงที่ว่า "ถ้าชาติหน้า อยากเกิดเป็นผู้ชาย จะต้องทำอย่างไรคะ" ถ้าคนที่เป็นผู้หญิงจะเกิดเป็นผู้ชายได้ ต้องมีธรรมะอันเป็น"ปฐิสภาพะ" กันจริงๆ เพียงพอ จะค่อยเกิดได้

อันนี้เป็นประเด็นที่มีผู้หญิงไปทูลถามพระพุทธเจ้าอยู่เหมือนกัน พระพุทธเจ้าก็ไม่ได้ตรัสเรื่องว่าอยากเกิดเป็นผู้ชายหรือผู้หญิง แต่ พระพุทธเจ้าท่านตรัสบอกว่าผู้หญิงกับบรรลอรหันต์ได้ ก็จึงได้ อนุญาตให้ผู้หญิงมาปฏิบัติแล้วก็มีภิกษุ ภิกษุณีขึ้นมา

เพราะฉะนั้นประเด็นที่จะเกิดมันเป็นเรื่องอินไตยที่ยากมากเลย จะเกิดเป็นผู้ชาย อาตมาก็เคยอธิบายไปบ้างแล้ว คุณต้องสังสมเคยอธิบายละเอียดล่อว่า อย่าตัดสินจิตตัวเองเป็นผู้ชาย ทั้งๆที่คุณเกิดมาร่างนี้เป็นผู้หญิง ถ้าคุณตัดสินจิตทำแข็งๆ ทำอะไรๆ เหมือนผู้ชายนี้ละ คนก็เห็นว่ามันเป็นกระเทยนะ ไอ้พวกนี้มันทอมนีหว่าอธิบายง่ายๆไม่ขยายความมากนักะ มันก็ไม่ตรง มันก็ไม่เข้าท่า สำคัญที่จิตของเราต้องทำให้มีธรรมะเป็น ปุริสธรรม ปุริสแปลว่าเพศชาย ปุริสธรรมเป็นธรรมะที่เป็นบุรุษ

บุรุษนี้คืออย่างไร อิตถิภาวะ กับ ปุริสภาวะ

ปุริสภาวะ คือลักษณะเพศชาย อิตถิภาวะ คือลักษณะเพศหญิง เพศชายคือ ลักษณะที่อธิบายกันตื้นๆง่ายๆ คือไม่ได้เป็นคนไม่รู้อแล้ว ตุงตุงๆ ไอ้โน่นไอ้นี้ไม่รู้จักรู้อแล้ว ข้าซากอยู่อย่างนั้น วนเวียนนั้นแหละคือ อิตถิภาวะ ในภาวะพินๆง่ายๆ อย่าไปทำให้มันวุ่นวายมาก

เป็นเรื่องที่รู้ความจริงตามความเป็นจริง อ้าว คนนี้เขามีลักษณะอิตถิภาวะเยอะ เราก็ไม่ต้องไปต่อแยะมาก ไม่เช่นนั้นมันก็จะต่อแยะกันไปมา เราก็จะกลายเป็น อิตถิภาวะ ไปด้วย นั่นเป็นลักษณะที่ 1

ลักษณะที่ 2 ปุริสภาวะ ท่านเรียกว่า เอกธรรม หรือเอกบุรุษ คือเป็นธรรมะที่รู้จัก 1 ทำความเป็น 1 ได้สำเร็จ ถ้าธรรมะเป็น 2 เรียกว่า

คู่ เพราะฉะนั้น ผู้ใดที่ยังต้องพึ่งคู่ ยังผูกพันกับคู่ จะต้องมีคู่ ยังต้องมีคู่ พวกนี้คือ อิตถิภาวะ ทั้งนั้น ถ้าผู้ใดที่เลิกคู่ เดียวจนกระทั่งสำเร็จ ไม่ต้องมีคู่ ไม่ว่าจะทำงาน ไม่ว่าจะทำอะไรก็แล้วแต่ แม้แต่ที่สุดถึงขั้นต้องเสพรสคู่ ผู้ทำสำเร็จคือ”เอกะ”

จะนั้นจะเป็นผู้หญิงก็ทำ”เอกะ” ไม่ต้องเสพสัมผัสเมถุนกับผู้ชายอีกแล้วได้ ผู้นี้เริ่มต้นสะสมความเป็นเอกบุรุษ ตอบคำถามแล้วนะ ทำยังไงเป็นผู้ชาย

_สู่แดนธรรม... บางอย่างพ่อท่านเคยสอนไว้ว่า ถ้าชาติหน้าเราเกิดเป็นผู้ชายมันเข้าไป

พ่อครูว่า... อันนี้พระพุทธเจ้าตรัสไว้ก่อน ก็บรรลอรหันต์ชาตินี้ให้ได้

_สู่แดนธรรม... ชาตินี้เป็นผู้แพ้อย่างพ่อท่านได้ นั่นคือลักษณะผู้ชายใช้ใหม่ครับ

พ่อครูว่า... ผู้หญิงรู้ว่าตัวแพ่ผู้ชายนะ แต่ไม่ยอมแพ่ นี่ก็เป็นอารมณ์ผู้หญิงที่เกิดประกอบอยู่

อยู่เมืองพุทธเมืองพรหมนั้นดี เหลือแต่ทำให้มีอรหัตตผล

_ใบแพร นาวาบุญนิยม...

พระพุทธองค์ทรงตรัสไว้ว่า อโรคยา ปรมาลาภา ความไม่มีโรค คือลาภอันประเสริฐ คำว่า เกิด แก่ เจ็บ ตาย เป็นของธรรมดา ได้ยิน จนคุ้นหู ท่องจนขึ้นใจ เพราะเป็น ทฤษฎี แต่พอเจอภาคปฏิบัติก็ไม่ ธรรมดาเลย ถ้าไม่ได้เรียนรู้ธรรมะของพระพุทธเจ้า

เมื่อต้นๆ เดือนที่ผ่านมาได้เป็นผู้ว่าราชการ (พอครุว่า เป็นคำแสลง ผู้ ว่าราชการ”จังหวัด”) (เป็นหวัด โรคหวัดก็มีหลายสายพันธุ์ ตามที่ได้รับรู้ มา มีหวัดร้อน หวัดเย็น หวัดใหญ่ หวัดธรรมดา แต่บางหวัดก็ไม่ ธรรมดา เล่นกับเราแรงๆ แต่ก็ยังสรุปไม่ได้หรอกว่า โรคหวัดแข็งแรง หรือว่าร่างกายของเราไม่แข็งแรง เป็นหวัดเขาบอกให้ดื่มน้ำมากๆ พักผ่อนเยอะๆ ก็ปฏิบัติตาม ไม่สนใจว่าจะกลางวันหรือกลางคืน นอนกับนอน ไม่หิว ไม่อยากอะไร รู้แต่ว่าปากขมถึงคอ ยาที่กินก็ สมุนไพรมันที่เรารผลิต เกือบยอมแพ้ สมุนไพรมันไม่ได้เรื่อง ยาฟ้าหรั่งน่า จะดี แต่ด้วยเป็นคนที่ไม่ชอบกินยา ทั้งยาไทย ยาเทศ สุดท้ายก็ สมุนไพรมัน เอาอยู่

ปกติชีวิตประจำวันก็ไม่ได้เจ็บป่วยถึงกับต้องล้มหมอนนอนเสื่อ บ่อยนัก อายุจะขึ้นเลข ๗ แล้ว นับได้ไม่ถึง ๑๐ ครั้งหรอก เคยได้ยิน บางคนพูดว่า ตายไม่กลัว แต่กลัวเจ็บ กลัวปวด กลัวความทรมาน แต่ชีวิตเราโชคดีที่ได้มาปฏิบัติธรรม ได้เรียนรู้ กายนอก กายใน จึง แยกแยะได้ถูก ปล่อยวางได้เป็น (พอครุว่า เออ ดินะ ได้ เข้าใจ)

(พ่อครูไธตัดออกด้วย)

_สู่แดนธรรม... วันนี้พ่อท่านจะมาเทศน์ส่งท้ายนะครับ

พ่อครูว่า... ไม่ไหวจริงๆ วันไหนที่มีพลกำลังดีก็จะมาเทศน์บ้าง วันนี้ก็พูดไปแล้ว เทศน์เป็นวาระสุดท้ายก็แล้วกันที่จะมาเทศน์ตาม เวลา ต่อไปก็จะเทศน์ตามสะดวก สะดวกทั้งนั้นแหละ ทั้งสภาพ สังขารร่างกายกับความมีเจตนาธรรมที่ควรจะเทศน์ ก็ค่อยว่ากันบอกกัน เพราะฉะนั้นพวกเราที่ไม่มีปัญหาอะไรนี่นา จัดเตรียมให้ใคร เทศน์ อาตมาจะเทศน์ พวกคุณจะเทศน์ร่วมก็ได้ไม่เทศน์ร่วมก็ได้ อย่างวันนี้เอาเก้าอี้มา อาตมาก็นั่งโต๊ะยาวอยู่คนเดียว ก็ไม่มีปัญหาอะไร

_จากที่จะต้องทนทุกข์ เวทนาในกายสังขาร กลับเกิดเป็น สภาวะธรรมสังเวช ในกายสังขาร ที่นับวันจะเสื่อมสลายไปตามกาลเวลา เกิดความสลด หดหู่ใจ ถ้ากายชั้นธตฺตต้องตายไป

พ่อครูว่า... นั้นแน่ะ ไปสวดได้ยังไง ก็ทำใจกลางๆ ว่า เออ! มันถึงวาระต้องตาย ตายก็ตาย อันนี้ละ ตั้ง รับรู้ดีๆ ว่า กายชั้นธตฺตมันจะต้องตาย เออ ก็ต้องตาย จะเลียงได้ยังไง ใครๆ ก็เลียงไม่ได้ ไม่ต้องสลดหดหู่

ที่ไม่ต้องสลดหดหู่นี้ ถึงแม้ว่าเราจะเคยทำชั่วมาก็ตาม ถ้าทำใจไม่สลดหดหู่ รู้ดีว่า เออ ความตาย ถ้าคุณรู้แล้วและคุณทำใจได้ มันดี

มากเลยนะ ยิ่งเราเรียนมาแล้ว เข้าใจแล้วและทำใจอย่างนี้ได้ ยิ่งเป็นเหตุปัจจัยให้แก่เราที่แข็งแกร่งมากเลยนะ ที่จะมีช่วงพัฒนาต่อไปในจิตวิญญาณหรือว่าจิตนิยามของเราที่จะต่อขั้นที่เรายังไม่จบ มันก็จะต่อขั้นไปอย่างมีพลัง อย่างมีปัญญาอย่างมีความรู้

ความสลดหดหู่ อ้อ! นี่สลดหดหู่ ที่ว่า

_หดหู่ใจ ถ้ากายขั้นต้องตายไป แต่จิตวิญญาณยังเต็มไปด้วยกิเลส ตัณหา เราก็ต้องกลับมาเกิดอีกชาติแล้วชาติเล่า

พ่อครูว่า... นี่คือขยายความสำหรับหัวใจของเรื่องตรงนี้ แน่นอนเป็นการศึกษา คุณใบแพรพูดอย่างนี้ได้เพราะเข้าใจ มันก็สลดหดหู่ใจที่เราที่ กิเลสยังมี จะตายแล้วนะ แต่ยังไม่หมดกิเลสเลย สลดหดหู่ใจ ถูก

_ เวลาเจ็บป่วยก็เหมือน ยมทูตมาเตือน ไม่ให้ประมาท ไม่ให้หลงระเหิรยินดีไปกับสิ่งรอบกาย ผู้ที่ปฏิบัติธรรม ก็เป็นผู้ที่ได้สั่งสมบารมีมาระดับหนึ่งแล้ว ไม่ต้องไปรับทุกข์อะไรมากมายเหมือนอย่างชาวโลก ชาวโลกีย์

พ่อครูว่า... อันนี้ก็พูดอย่างคนเข้าใจ พวกเราไม่ต้องไปรับทุกข์เหมือนชาวโลกีย์ ชาวโลกีย์ไปหลงแย่งชิงกัน จะเป็นใบเดน จะเป็นปูดิน จะเป็นอะไรก็แล้วแต่ หรือแม้แต่จะเป็นดารา ดาราเตะบอล เป็นดาราแอนโทเนีย โพธิ์วิล อะไรพวกนี้ก็ตาม ระวังอยู่อย่างนั้น หลง

ระเริงอยู่ เขาก็ยังหลงอยู่อย่างนี้ แล้วเขาก็จะเวียนเกิดเวียนตายอยู่ กับไฉ่ความหลงบ้างบอๆ ที่ไม่รู้จักจบพวกนี้ไป มันน่าได้ น่ามี น่า เป็น แล้วคนพวกนี้ไม่มีจบ เพราะฉะนั้นถ้าเราไม่ได้ไปเที่ยวได้ อยาก จะเป็นปुติน อยากจะไปเป็นไบเดน อยากจะไปเป็นแอนโทเนีย อยากจะเป็นดาราเตะบอล อยากจะเป็นใครก็แล้วแต่ แม้แต่ที่สุด อยากจะเป็นปราชญ์ อยากจะเป็นผู้รู้ แต่อยากเป็นปราชญ์ อยากเป็น ผู้รู้หรืออยากเป็นพระพุทธเจ้า ก็ยังดี ใช่มั้ย? อยากมาเป็นอย่างนี้ก็ ยังเข้าท่า ก็ดีทั้งไฉ่ที่อยากโลกๆ อย่างที่เป็นปुตินก็ดี ไบเดนก็ดีหรือ ใครๆก็ดีหรือแม้แต่แอนโทเนีย อะไรพวกนี้เป็นต้น

อยากเป็นปราชญ์ อยากเป็นพระพุทธเจ้า ก็ยังดี อยากแล้วก็ ต้องเข้าใจว่า แล้วเราจะทำเหตุอย่างไร มันถึงจะถึงผลของความเป็น พระพุทธเจ้าหรือความเป็นปราชญ์แบบนี้ เราก็ต้องศึกษาอย่างสม่ำเสมอ ญาณิว่า เหตุที่มันต้องตรงต้องถูก เหตุนี้ ทำเหตุนี้ได้ ผลก็ต้องเกิด แน่ เหตุสมบูรณ์เต็ม ผลก็คือเหตุที่สมบูรณ์นั้นแหละ ที่เราทำ สำเร็จ ถ้าเราเข้าใจอย่างนี้ เราก็ทำอะไรก็สำเร็จตามที่เรา เข้าใจ

เอาต่อ

__ได้มาอยู่เมืองพรหม เมืองพระโพธิสัตว์

พอครวว่า... คุณใบแพรเขารู้ว่า ที่เราอยู่นี้เป็นเมืองพรหม เมืองพรหมคือเมืองที่สะอาด พรหมคือความบริสุทธิ์ คือความสะอาด หรือพระเจ้า พระเจ้าในความหมายของศาสนาเทวนิยมก็คือผู้ที่มีอำนาจยิ่งใหญ่ ไม่รู้ัดตา แต่**พระเจ้าหรือพรหมของพุทธนั้นคือผู้บริสุทธิ์จากกิเลส พระพุทธเจ้าตรัสว่าเราทั้งหลายคือผู้ที่เป็นพรหมธรรม เป็นผู้มีธรรม พรหมธรรม หรือธรรมกาย** อะไรอย่างนี้เป็นต้น ซึ่งถ้ารู้ภาษาดีแล้วจะเรียกว่าพรหมธรรมก็คือ มีธรรมอันบริสุทธิ์จากกิเลส เป็นธรรมกาย ก็คือมีความรู้สูงขึ้นไปอีกถึงขั้นว่ากายคืออะไร แล้วกายเหล่านั้นเป็นกายที่เป็นพรหม เป็นกายที่บริสุทธิ์จากกิเลส กายคือความเป็นภายนอกกับภายใน กายคือจิต ถ้าไม่มีจิตไม่ใช่กาย และคนปฏิบัติธรรมของพระพุทธเจ้า ก็จะต้องมาทำจิตไม่ให้มีกาย จะสลับกันแล้ว

ในขณะที่คุณเป็นจิตวิญญาณ คุณก็ทำจิตของคุณ อย่าให้มีกาย คุณทำให้ไม่มีกายได้ คุณก็ไม่มีเวทนา แล้วไม่มีเวทนาที่เป็นเวทนาทุกข์ สุข **คุณไม่มีกาย คุณไม่มีทุกข์สุข เป็นลักษณะของพืชนิยาม เป็นลักษณะของพืช พืชไม่ทุกข์ไม่สุข คุณทำใจในใจของคุณให้เป็นพืชได้นั้นคือฐานอรหัตต์** เป็นพฤติกรรมของผู้ที่เข้าใจในใจถึงขั้น ถ้าทำได้อย่างเด็ดขาดคือจบกิจ ก็นั่นแหละคือเป้าหมายของศาสนาพระพุทธเจ้า ที่เรียกใช้คำว่า**"จบกิจ" อรหัตต์**

ทุกท่านทำจิตใจไม่สุขไม่ทุกข์ ทำจิตใจเป็นพีชได้ ทั้งๆที่เป็น
จิตนิยามอยู่นั้นะ เพราะฉะนั้นจิตนิยามของพระอรหันต์จึง
สูงส่ง เพราะจิตนิยามของอรหันต์นั้นเป็นจิตพรหม เป็นจิตที่
บริสุทธิ์สะอาด เป็นจิตที่ไม่มีสุขไม่มีทุกข์ เป็นจิตที่ไม่มีกิเลส
อย่างถาวรแล้ว

เพราะฉะนั้นได้อาศัยไม่สุขไม่ทุกข์ด้วยและเป็นจิตที่ประเสริฐ
เป็นจิตไม่สุขไม่ทุกข์ คนทั้งหลายที่ยังหลงมกมาย ที่ยังมีบาปมีบุญ
ยังมีสุขมีทุกข์นี้แหละ ตัวนี้แหละ

เพราะฉะนั้นเมื่อพ้นสุขทุกข์แล้วนี้ จะรู้เลยว่าจิตคือ อนัตตา
จิตคืออนัตตา ไม่ใช่ตัวตนหรือ เพราะหมดสุขหมดทุกข์แล้วนี้ อ้อ
หมดสุขทุกข์แล้วเป็นพระอรหันต์แล้ว ก็หมดยึดถือ จิตก็ไม่เป็นจิต
แล้ว จิตก็สลายเป็นดินน้ำไฟลมไป เพราะจิตเป็นอนัตตา ไม่ใช่อัตตา
ผู้เป็นอรหันต์ทำจิตเป็นอนัตตาได้แล้ว ไม่เป็นอัตตาแล้ว ทำได้แล้ว

เพราะฉะนั้นเมื่อทำได้แล้ว คุณจะตายด้วย”สูญญต
นิพพาน” จะตายด้วย”อนิมิตนิพพาน” จะตายด้วย”อัปนิหิตต
นิพพาน” คุณก็เลิกเลย ก็จบ ถ้าตายด้วยนิพพาน 3 แต่ถ้าคุณ
ยังไม่ตายด้วยนิพพาน 3 คุณจบแล้วนะ เป็นอรหันต์อย่าง
อาตมาเป็นโพธิสัตว์

อาตมาพูด(เช่นนี้)ได้ เพราะอาตมามีธรรมะอันนั้นแล้ว จึงเอามาอธิบายได้ ยืนยันด้วยว่าไม่ผิด สุนฺญตนิพพาน อาตมาทำได้ แต่อาตมาตั้งนิมิตยังไม่จบ จะยังไม่ตายสุญ ยังไม่สุญ อาตมามีสิทธิ์ตั้งปณิธานใหม่ ตั้งปณิธานเพิ่ม อย่างว่าแต่สุญเลย จะเป็นอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้านั้นแหละ นี่ก็เป็นสิทธิหรือสิ่งที่จริง อาตมาก็พูดความจริงสู่ฟัง

นี่ก็อธิบายขยายความไปไกลลิกันนะ

_ลักษณะของเมืองที่เวลานอน ไม่ต้องใส่กลอนประตุ เวลาไม่อยู่บ้านก็ไม่ต้องลือคกุญแจ

พ่อครูว่า... เป็นเมืองพรหมจริงๆ

_สู่แดนธรรม... สมบัติบนบ้านไม่ค่อยหายหรือครับแต่จอบนี้หายบ่อย ชื้อแล้วซื้ออีก

พ่อครูว่า... แสดงว่าพวกเราเป็นกสิกรกัน

_เวลากินก็มีอาหารลอยมาเต็มตู้ เหมือนเป็นอาหารทิพย์ อยากกินเผือกๆ ก็มา อยากกินมันๆ ก็มี เหมือนเป็นแก้วสารพัดนึก มีให้กินทุกอย่าง อุดมสมบูรณ์

พ่อครูว่า... ไม่ได้มีทุกอย่างหรอก อยากกินเย็นตาโฟคุณก็ต้องไปซื้อข้างนอก กวดยเตี๋ยยังทำบ้าง แต่เย็นตาโฟไม่ได้ทำ หรืออยาก

กินฮอตดอก ไม่มี ฮอตดอกที่นี่ไม่มี อย่างนี้เป็นต้น ไม่ทุกอย่าง
หรอก แต่เราเห็นว่าขนาดมีเท่านี้ก็มากมายเหลือหลาย อุดมสมบูรณ์

*_อยากอาบน้ำ ตีมน้ำ น้ำ ก็ไหลมา เทมา ไม่ต้องไปซื้อ ไปหา
ไปหาบ ไปคอน ชีวิตแสนสุขสมนั่งชมวิหค*

พ่อครูว่า... อาตมาเคยพูดถึงเรื่องน้ำ ที่บ้านราชไม่เดือดร้อน
เรื่องน้ำเลย ต่อท่อตั้งแต่ตรงโน้นถึงตรงนี้ กิน อาบตีมน้ำแร้เลย จริงๆ
ไม่ใช่น้ำธรรมดา เพราะว่ามันมีบ่อน้ำแร้ เขาต่อสายสูบลงไปถึงใต้ดิน
ต้นทางที่น้ำมา ที่เราเอาน้ำนี้มาใช้ ไปตรวจได้เลยเอาไปตรวจ

_สู่แดนธรรม... เข้าห้องน้ำก็เป็นน้ำล้างส้วม

พ่อครูว่า... น้ำล้างส้วมก็เป็นน้ำแร้ น้ำก็อกที่ส้วมดื่มได้สบาย
เพราะเป็นน้ำแร้ นอกจากน้ำที่จะใช้รดพืชผักพืชพันธุ์ธัญญาหาร เรา
ต้องดูตเอามาจากคลอง เพราะน้ำแร้มันไม่เหมาะสม เพราะธาตุ
อาหารมันสู้น้ำคลองไม่ได้ ถ้าจะทำกสิกรรมจะต้องมีท่อน้ำดูตมาจาก
คลองต่างหาก มันมีใช้สมบูรณ์แบบว่าจั้นเถอะ คืดละเอียดยุดูดีๆ
อย่างใบแพรเขารายมานี้ มันสุดยอดเมืองพรหม เมืองสวรรค์จริงๆนะ

_เหลือแต่อยากเป็นอรหันต์ให้กันไม่ได้ ต้องปฏิบัติเอาเอง

*เวลาอยู่เจียบๆ จะเห็นภาพพระโพธิสัตว์ ที่มีแต่ความเบิกบาน
แจ่มใส แม้กายสังขารของท่านจะเกิด เวทนา บ่อยๆ จนต้องเอ่ยออก
มาทางวาจา ว่าไม่ไหวแล้ว หลายครั้ง แต่ด้วยท่านเป็นผู้ที่อยู่เหนือ*

โลกแล้ว (โลกอบาย โลกธรรม โลกอัตตา) ท่านจึงไม่มี ธุลีหมอง มีแต่ความเบิกบาน แจ่มใสอยู่ตลอดเวลา แม้กายธรรมท่านก็สอนลูกๆ อยู่เสมอ ให้เป็นผู้รู้ ตื่น เบิกบาน

พ่อครูว่า... ช้เจนไหม? เป็นผู้รู้ ตื่น เบิกบาน

กายชั้นธของอาตมาจะว่าไปแล้ว มันหมอง มันเหี่ยว มันโทรม มันเสื่อม นี่กาย ร่างกาย ร่าง บอดี้ สรีระไม่ใช่“กาย” นะ ต่างกันนะ สรีระกับกาย กายะ กายะหมายถึงจิตเป็นหลัก แต่มีภายนอกด้วย ถ้าร่างไม่มีจิต สรีระไม่มีจิตรวม ต้องเข้าใจให้ชัด ถ้าสมาธิปฏิฐานไม่ได้ มิจฉาปฏิฐานร่างปนอยู่กับกาย โดยเฉพาะทุกวันนี้ ยืนยันได้เลยแม้แต่พจนานุกรมบาลีก็แปล สรีระร่างกาย นั้นผิด ต้องเป็น”สรีระร่าง”อย่างเดียว ไม่มีกาย กายต้องมีจิตรวมด้วย

เพราะฉะนั้นพจนานุกรมบาลีผู้ที่แปลสรีระว่าร่างกายนี้ คนผู้นี้ยังไม่สมาธิปฏิฐานแม้แต่คำว่ากาย ผิดตั้งแต่คำว่ากาย แปลไม่ได้ สรีระไม่ได้แปลว่าร่างกาย สรีระแปลว่าร่างเท่านั้น เอากายเข้าไปต่อ แสดงให้เห็นเลยว่า คุณยังไม่สมาธิปฏิฐาน คุณยังไม่พ้นมิจฉาปฏิฐานในสักกายปฏิฐาน กายคำแรก

_สู่แดนธรรม... เขาอาจจะหมายถึงร่างของคนเป็นอยู่ก็ได้ครับ

พอครวว่า... ไม่ๆๆ ร่างคนเป็นก็ช่าง ร่างของคนเป็นก็ต้องแสดงถึงความเป็นร่างเท่านั้น สรีระไม่มีจิตร่วม ต้องชัดเจนตรงนี้ ถ้าไม่เช่นนั้นก็เลอะเทอะกันไปใหญ่เลย

(บนจอภาพ) นี่อะไร เอามาจากไหน มี insert พจนานุกรม สรีระเขาแปลว่าร่างกาย สรีระต้องแปลว่าร่างเฉยๆ , (ในพจนานุกรมคำว่า)สรีรยนต์ แปลว่า เครื่องยนต์คือร่างกาย นี่ก็ผิดอีก เพราะเข้าใจกายผิดแล้วก็เลยขยายความต่อจากสรีระเป็นกายหมด ผิดหมด จะใช้คำว่า”รูปร่าง” ก็ได้ ในรายละเอียดพวกนี้มันมีความยาก เอาละผ่าน

_ขอจบด้วย ปัจฉิมโอวาท ที่พระพุทธองค์ทรงตรัสเป็นครั้งสุดท้าย ก่อนจะปรินิพพานว่า สังขารทั้งหลาย มีความเสื่อมสลายไปเป็นธรรมดา พวกเธอทั้งหลาย จงยัง ประโยชน์ตน ประโยชน์ท่านให้ถึงพร้อม ด้วยความไม่ ประมาทเถิด ขอกราบค่ะ

พอครวว่า... เป็นคำตรัสที่รวมเอาไว้ทุกอย่างที่ทำให้รู้จัก ทุกอย่าง สังขารเป็นตัวที่ 1 ของอวิชชาในปฏิจจสมุปบาท

ปฏิจจสมุปบาท “เพราะอวิชชาจึงมีสังขาร” เพราะฉะนั้นสังขารที่เกิด เพราะอวิชชาหรือเกิดด้วยอวิชชา คนผู้นี้ก็คือผู้ที่ยังไม่รู้จักสังขาร เป็นผู้ที่จัดการกับสังขารไม่ได้ ไม่รู้จักเหตุที่จะดับสังขาร

เพราะฉะนั้นเมื่อไม่รู้จักเหตุที่จะดับสังขาร สังขารก็เป็นปัจจัยหรือมีปัจจัยเป็นวิญญาณ ก็คือจิต วิญญาณหรือจิต หรือธาตุรู้ของคน

เพราะฉะนั้น อวิชชาอยู่ สังขารก็ยังมีอวิชชา-ไม่รู้ มันก็มาเป็น วิญญาณ วิญญาณด้วยอวิชชา วิญญาณที่ยังไม่มีความรู้ วิญญาณก็เข้าใจและทะไปหมด

วิญญาณคือธาตุรู้ที่ต้องมีกาย วิญญาณคือธาตุรู้ต้องมี 2
สภาวะเป็นอย่างน้อย ปรงแต่งกันเรียกว่าสังขาร ต้องมีอย่าง
น้อยมี 2 มีภายนอกภายใน หรือมีกายกับจิต จะเรียกว่ามีร่างกับ
จิต ก็ได้ แต่เป็นคู่กันจริงๆนะ คือหมายความว่า มี Body แล้วก็มีจิตที่
อยู่ร่วมกัน Body คือร่าง สรีระ

เพราะฉะนั้นก็จะแยกวิญญาณให้ได้เป็น 2 คือนามกับรูป เป็นปัจจัยของวิญญาณ พระพุทธเจ้าถึงสอนให้ศึกษาเรื่องนามรูป ก็จะอาศัยซึ่งกันและกันไปตลอด นาม รูป อาศัยกันเป็นวิญญาณ ฉะนั้นพอเป็นวิญญาณ ก็มีร่าง มี ตา หู จมูก ลิ้น กาย ภายนอกเรียกว่า กาย ภายนอก และกายภายนอกก็จะมีกาม มีกามเป็นกิเลสเจ้าเรือน

ผู้วิเศษทั้งหมดไม่รู้จักกาม ไม่รู้จักกาย ไม่รู้จักภายนอก กาย หรือกามภายนอก จึงไปหลงว่ากามมีคุณ เสพกาม รูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส(โผฏฐัพพะ) 5 จึงหลงเสพกาม ติดกาม ไม่รู้จริงๆ หรือแม้รู้แล้วด้วยพยัญชนะรู้ด้วยบัญญัติ รู้ด้วยคำสอน แต่จิตของเรายังติด

อยู่ เสพติด มีอัสสาทะ มีรสอร่อย มีความต่องได้ ต่องมี ต่องเป็นอยู่
 เช่น มหาบัว เป็นต้น ติด รูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส(โภกฐัพพะ)
 ภายนอก แค่ติดในรสของสิ่งเสพติด ไม่ใช่กัฬังการาหารด้วยซ้ำ กิน
 หมายพลูไม่ใช่อาหาร ไม่ใช่กัฬังการาหาร แล้วก็เสพติดรูป รส
 กลิ่น เสียง สัมผัส (โภกฐัพพะ) มันโดยเฉพาะ ไม่ใช่อาหาร ไม่มีค
 วามจำเป็นอะไรเลยที่จะต้องไปกิน แต่ไม่มีความรู้ถึงการเสพติด ไม่
 มีความรู้เรื่องกาม ก็มีกามคุณ 5 นี้อยู่ ตลอดชีวิต ตั้งแต่ติดมา
 จนกระทั่งตาย ไม่รู้ว่าตอนตายเขาใส่พานใส่อะไรไปให้ในโลงไหม
 (โยมว่า..เขาทำอยู่แล้ว) คุณไปเดา เขาอาจจะไม่ทำก็ได้ แต่เชื่อกัน
 ว่าจะทำ ก็ท่านบอกของท่าน ตายเป็นชาติสุดท้าย ท่านไม่เกิด
 อีกแล้วไง

นี่เป็นความไม่รู้ แม้แต่แค่กามเป็นกามาที่นวะ เป็นโทษไม่ใช่
 เป็นคุณ ยังไม่รู้ ยังเสพ ยังติดอยู่ในชีวิตตลอดจนตาย ก็ไม่รู้ แล้วก็
 ไม่มีหิริไม่มีโอตตปปะว่าเราเสพเราติดกิเลสพวกนี้ ไม่มีเลยหิริ
 โอตตปปะ ไม่มี ไม่อายต่อกิเลส เสพกามต่อหน้าต่อตาผู้คน เฉย
 เสพกาม ดูด สูบ เสพ รูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส(โภกฐัพพะ)

ขอภยันนะที่อาตมาต้องเอามหาบัวมาอธิบาย ใช้เป็นเหตุปัจจัย
 ที่จะขอเป็นตัวอย่าง เพื่อที่จะยืนยันอธิบายธรรมะ ก็ขอบคุณมหาบัว
 ไม่ได้อนุญาตหรอก แต่อาตมาบังอาจเอาเอง หยิบมาอธิบายแล้ว

เพราะเป็นคน Popular เป็นคนที่ยุ่จักกันดีใจ แต่ท่านก็ทำสิ่งที่ผิด
 หลอก ถือว่าหลอกก็หลอก คือเป็นความไม่ถูกต้องนะ ก็ทำให้คน
 เข้าใจผิดนะ มันเสียหายไปถึงศาสนาไปถึงคำสอนพระพุทธเจ้า
 เพราะท่านเป็นตัวแทน ท่านเป็นนักบวชของพุทธศาสนา เป็นภิกษุ
 แล้วสอนผิด แล้วก็ไปหลอกให้ผู้คนหลงผิดตาม แล้วมันก็พาให้
 โอ้โห! เต็มเลยนี้ลูกศิษย์ลูกหา ผิดตามไปกัน โอ้โห! ลูกศิษย์มีมาก
 กว่าอาตมา อาตมามีลูกศิษย์น้อยกว่ามหาบัวเยอะ มันก็เป็นการ
 ทำลายศาสนา เป็นการทำลาย ท่านไม่ได้เจตนาจะทำลายหรอก
 เพราะท่านไม่มีปัญญาพอที่จะรู้ชัดเจน ท่านไม่มีเจตนาทำลาย ท่าน
 นึกว่าท่านมีเจตนาจะสร้างสรรค์ความถูกต้อง แต่ท่านไม่ถูกต้อง
 อาตมาก็บอกไปไม่รู้กี่ทีแล้วว่า อาตมาไม่เชื่อว่าท่านไม่มีความถูก
 ต้อง แล้วท่านก็กลบเกลื่อนความถูกต้องนั้น อย่างติดยาติดหมากพลู
 นี้ อาตมาไม่เชื่อว่าท่านไม่รู้ว่ามันเป็นกิเลสชนิดหนึ่ง ไม่เชื่อว่าท่าน
 ไม่รู้ ก็พูดมาหลายทีแล้ว เพราะฉะนั้นจึงบอกมันเป็นเรื่องที่ลึกซึ้งนะ
 ที่อาตมาพูดนี้ลึกซึ้ง เพื่อให้รู้ว่าคนในโลกนี้มันหลอกกันได้ หลอก
 กันสนิท คนก็ยังหลงใหลไปเชื่อถือ อาตมาไม่ได้ไปลบหลู่ ไม่ได้
 อยากให้คุณต้องไปขังมหาบัวเลย มันไม่มีขังหรอก มีแต่สงสาร
 สงสารมหาบัวนะ ฟังให้ดีนะอาตมาพูดสังฆธรรม จิตอาตมาไม่ได้มีค
 วามขังมีแต่สงสาร

สงสารมากก็ตรงที่ว่า ถ้าสมมติว่าท่านเข้าใจผิด ท่านเข้าใจว่า ท่านไม่ได้มีกิเลสจริงๆ ท่านเข้าใจผิดอย่างนั้นจริงๆ อย่างนี้ยิ่งสงสารมากที่สุด เพราะว่าถ้าท่านเข้าใจสิ่งที่เป็นกิเลสอยู่ แล้วท่านก็มีกิเลสอยู่เต็มๆรูป แล้วท่านก็หลงว่าท่านไม่มีกิเลส แล้วมันจะทำความสว่างให้เขาได้อย่างไร มันมืดสนิทใช่ไหม โอ้ย! อาตมาหมดทางที่จะช่วย

_สู่แดนธรรม... ท่านมีความรู้เกินนั้นอีกครับ ท่านเคยพูดว่ามันไม่ได้เป็นอันตรายต่อนิพพาน ลูกศิษย์ลูกหาก็ยืนยันว่า มันไม่ได้เป็นอันตรายต่อนิพพาน

พ่อครูว่า... ถูก ท่านพูดถูก เพราะท่านยังไม่รู้จักนิพพานเลย เพราะฉะนั้นท่านก็บอกว่านิพพานมันเป็นอย่างนี้สิ ถ้าอย่างนี้ก็เป็นอย่างหนึ่ง ก็ฉะนั้นอันนี้ไม่ใช่กิเลส ท่านก็เห็นว่า นิพพานมันก็ต้องเป็นอย่างที่ท่านสร้างภาพเอาไว้ ซึ่งมันไม่ตรงกับพระพุทธเจ้าหรอก นิพพานก็คือคุณต้องเลิกติดหมาก เริ่มตันหยาบๆเลย ท่านก็ยังไม่เลิกเลย นิพพานของท่านก็คือวิมานอะไรอย่างหนึ่ง วิมานโง่ๆ เป็นนิพพานรูปอะไรก็ไม่รู้ มิฉชาติภูมิ

_สู่แดนธรรม... ท่านบอกว่ามันเป็นแค่เรื่องของขั้นธในการเคี้ยวหมาก

พอครวว่า... นี่ก็คือปฏิกิริยาความฉลาดแกมโกงหรือ เจโก ของ
มหาบัว อธิบายใช้โวหารวาทกรรม หลอกลูกศิษย์ลูกหาให้เข้าใจไป
เบี่ยงว่ามันเป็นเรื่องของชั้น 5 ชั้นเกิดจากอะไร รูป เวทนา สัญญา
สังขาร วิญญาณ คือชั้น 5 ก็ไม่รู้จักชั้น 5

_สู่แดนธรรม... นิพพานเป็นสมบัติ ท่านว่าอย่างนั้นครับ

พอครวว่า...ว่านิพพานเป็นสมบัติอีก อืม พอละ พุดไปมันยิ่ง
กินลึกว่า ไปว่ามหาบัว ถ้าไม่ว่า แล้วอาตมาก็ไม่รู้จะเอาสิ่งที่ไม่ถูกมา
เป็นตัวอย่างพุดตรงไหน ไอนี้มันเป็นของชัดเจนก็เอามายืนยัน

จริง ๆ นะ อาตมาก็ขอบอกอีกซ้ำแล้วซ้ำอีกว่า อาตมาไม่ได้
เกลียดชังมหาบัว ไม่ได้ชมมหาบัว แต่สงสารมหาบัว สงสารลูกศิษย์
มหาบัว ที่พลอยม गयाไปตามมหาบัว แล้วมันไม่สุดสงสารได้ยัง
ใจไหม มันไปหลงผิดกันไป ตามกัน โอโห..เป็นกระบวนเลย จำโค
นำหน้า จำโคก็โง่ ลูกฝูงก็โง่ไปตาม อย่างที่พระพุทธเจ้าตรัส
นำทางไปร้อง จั้ว ๆ ๆ มาจากคำว่าโง่ จั้ว ๆ โง่ ๆ

เพราะฉะนั้นพระพุทธเจ้าตรัสรู้ที่ อาตมานำเอา “วรรณะ 9” มา
ยืนยันอธิบาย ซึ่งทุกวันนี้ศาสนาพุทธมันเสื่อม เขาไม่รู้เรื่องแล้ว
วรรณะ 9 นี่อาตมาเอามาจากในพระวินัย ปฐมปาราชิกกัณฑ์ ท่าน
ตรัสไว้อยู่ในนั้น ซึ่งไม่ค่อยรู้กันหรอก มันสำคัญ พระพุทธเจ้าท่าน
เอามาสอนภิกษุทั้งหลาย เพื่อให้เป็นไปอย่างในวรรณะ 9

วรรณะ คือชั้นชั้น ภาษาอังกฤษว่า คลาส (Class) เพราะฉะนั้น
ชั้นชั้น 9 วรรณะ 9 คือความเป็นคนคลาสสิค (Classes) 9 ชั้น เป็น
คนชั้น 1 แต่ไม่ใช่ไฮโซนะ คลาสสิคนี้ต่างจากไฮโซ ไม่ใช่คนชั้นสูง
แบบไฮโซ แต่นี้เป็นคนคลาสสิค 9 อย่าง

วรรณะ 9

เลี้ยงง่าย (สุภะ) บำรุงง่าย, ปรับให้เจริญได้ง่าย (สุโป
สะ) มักน้อย, กล้าจน (อัปปิจจะ) ใจพอ สันโดษ (สันตญี) ขัดเกลา
กิเลส (สัลলেখะ) เฟื่องทำลายกิเลส มีศีลสูงอยู่ปกติ (ฐิตะ, ฐตงค์) มี
อาการน่าเลื่อมใส (ปาสาทิกะ) ไม่สะสม ไม่กักเก็บออม (อปจยะ)
ขยันเสมอ, ระดมความเพียร (วิริยารัมภะ)

พอคร่าว 1.เลี้ยงง่าย 2.บำรุงง่าย 3.มักน้อย หรือกล้าจน 4.ใจ
พอ 5.ขัดเกลากิเลส หรือว่าปฏิบัติเพื่อล้างกิเลส 6.ขจัด ทำลายด้วย
หลักเกณฑ์หรือศีล ที่เจริญไปเรื่อยๆ (ฐิตะ, ฐตงค์) 7.อาการที่ปฏิบัติ
แล้ว เป็นที่น่าเลื่อมใส มาเรื่อยๆ 8.เป็นคนจบ ไม่สะสม 9.เป็นคน
ขยัน ขยันเสมอ ระดมความเพียร วิริยารัมภะ

2 ข้อสุดท้าย 8 กับ 9 นี้ (8.อปจยะ 9.วิริยารัมภะ) **ชาวอโศกมี ผู้ที่**
ไม่สะสมแล้ว ขยันทำงานไป ถ้าจะว่าไปแล้วอาการ 2 อย่างนี้
เป็นเครื่องชี้บ่งถึงความเป็นอรหันต์ได้ ไม่มีตัวตน อยู่กับหมู่

สร้างสรรค์ ไม่สะสม เอาเข้ากองกลางหมด มั่นใจในกองกลาง อยู่
กันอย่างแบ่งแยกกันกิน ร่วมกันกิน ร่วมกันใช้ ร่วมกันสร้าง ตัวเอง
หมดความขี้เกียจ กุสิดะโกสัชชะอะไรนี้ไม่มี มีแต่ความขยัน รู้พัก รู้
เพียรให้แก่ชีวิต เป็นคุณสมบัติของพระอรหันต์สมบูรณ์แบบเลย ข้อ
8 ข้อ 9 นี้ สรุปรายๆ

อปลยะ ไม่สะสม ไม่มีอะไร มั่นก็ไม่มีตัวตนแล้ว ไม่มีของของ
ตนแล้ว แต่ขยันสร้างสรรค์ เราสร้างสรรค์ เรามีสิทธิ์ในสิ่งที่เรา
สร้างสรรค์ เราทำงาน เราผลิต เราทำไอ้โน่นไอ้โน่นอะไรก็แล้วแต่ ไม่
โดยตรงก็โดยอ้อม ที่พวกเราจะต้องมีกินมีใช้ คุณไม่ได้ปลูกผัก แต่
คุณเป็นคนไปเก็บผลเอามาทำกับข้าว มั่นก็สร้างสรรค์อยู่แล้ว ร่วม
กันทำกัน คนละจุด คนละหน่วย ที่มันจะต้องเกิดผล ที่จะต้องอาศัย
ในชีวิต

*_สู่แดนธรรม... ถ้าอย่างนั้นวรรณะ 9 นี้ ทั้งหมดทั้ง 9 ข้อมันเป็น
คำตอบที่คุณขอทิพย์ หนูทองถามไว้ตั้งแต่แรกว่า จะรักษาศาสนา
พุทธต่ออีก 2,500 ปีได้อย่างไร*

พ่อครูว่า... เออ ได้ๆ ก็เอาที่ดูที่มีวรรณะ 9 นี้ไหมอยู่ในคน คนมี
วรรณะ 9 มีไหม? (เหล่าโยมตอบ มี) อยู่ที่ไหน? (ตอบ ที่อโศก) อยู่ที่อโศก
มีอยู่ที่คนเดียวหรือ หลายคนหรือ 2 คน 3 คน? ถามหน่อย (โยมตอบ
ไม่ถึงแสน) เขาบอกว่าไม่ถึงแสน อยู่ในชาวอโศก ที่มีวรรณะ 9 ไม่ถึง

แสน เราก็คงไม่รู้ว่าจะถึงหรือไม่ถึงแสน เพราะคนที่จะปฏิบัติตามแบบ
อโศก มีอย่างอ่อน อย่างจาง มันก็มีไปเรื่อยๆ ต่อเนื่องไปได้เยอะ

*_สู่แดนธรรม... เพราะว่าในวรรณะ 9 บอกว่าจะมีเศรษฐกิจแนว
ใหม่*

พ่อครูว่า... พูดไปหมดแล้ว เป็นเศรษฐกิจที่สมบูรณ์แบบ เป็น
คุณสมบัติของผู้ที่มีเศรษฐศาสตร์ที่ยิ่งใหญ่แล้ว เป็นคนไม่สะสม ก็
ต้องเป็นคนจน อับปิจะ ก็เป็นคนจนได้ เป็นคนมักน้อย กล้าจน ไม่
สะสม เป็นคนใจพอ อธิบายไปหมดแล้ว แม้แต่มี 0 ไม่มีสมบัติเลย
ไม่มีเงินทองเลย อยู่ไหน ก็อยู่กับหมู่กองกลางนี้ อยู่กับหมู่ สาธารณ
โภคี อธิบายชัดเจนทุกอย่างเป็นเครื่องยืนยัน นี่เราก็ปฏิบัติธรรมตรง
ตามพระอนุสาสนี ตรงตามคำสอนพระพุทธเจ้า สำเร็จผล สำเร็จผลนี้
คือมรรคผลที่แท้จริง **ชาวอโศกเป็นอยู่นี้ ชีวิตที่เป็นอยู่จริง เป็น
ชีวิตที่มีมรรคผลของคำสอนของพระพุทธเจ้า**

นี่เป็นเรื่องยืนยัน เพราะฉะนั้นคนที่เขาไม่เชื่อ เขาไม่รู้ เขาดูไม่
ออก เพราะเขาไม่มีปัญญา เขาไม่มีสัมมาทิฐิ ไปถูกล้างสมองเป็น
มิชฌาทิฐิไป แล้วก็ไปหลงยึดติดสิ่งที่ผิด ไปนับถือสิ่งที่มิชฌา
จนกระทั่งสมองเสียหมด พอสัมมาทิฐิมาประกาศตัว เขาก็ไม่รู้ได้
นอกจากไม่รู้ได้แล้วยังหาว่าจะไปทำลายสิ่งที่เขาติดอยู่ถืออยู่ หาว่า
เราจะไปทำลาย เพราะเราไปพูดเป็นปฏิปักษ์ หรือตรงกันข้าม หรือ

เราว่าของเขาผิดว่าของเราถูก เขาก็เลยยิ่งเห็นว่าเราจะเป็นกบฏ หรือเราจะเป็นผู้ที่จะทำลาย ที่จริงเรากำลังจะล้างสิ่งผิด จะทำลาย ไอ้สิ่งที่คุณยึดถือผิดเหล่านั้นออกต่างหาก แต่เขาไม่เข้าใจ ฟังไม่รู้เรื่อง นี่เป็นเครื่องชี้บ่งถึงความเสื่อมของคนส่วนใหญ่จริงๆเลย

อาตมาทำงานมา 50 กว่าปีนี้ ได้ผลมาประมาณนี้ อาตมาบอกหลายทีแล้วว่า ได้ผลขนาดนี้ก็ภูมิใจพอใจ แต่น้อยนะ น้อย แต่น้อย นี่ก็เป็นหัวเชื้อที่จริง เป็นสัจธรรม อรหันต์มีจริงในที่นี้ โสดาบัน สกิทาคามี อนาคามี อรหันต์ มีจริงในที่นี้ มีโพธิสัตว์ในชาวอโศก นี่แหละ

คนที่เขาไม่ศรัทธา ไม่มีปัญญา มิจฉาทิล्ली เขาก็หาว่าพวกเรา หลงตัวเองมันพุดไป ก็ไม่มีปัญหา มันก็จริงที่เขาจะต้องเข้าใจอย่างนั้น เพราะความจริงของเขา เขาเห็นอย่างนั้นจริงๆ เขาเข้าใจอย่างนั้นจริงๆ มันจะไปบังคับกันได้ยังไง

เพราะฉะนั้นจบ มันก็จบด้วยนานาสังवास อันนี้ยิ่งใหญ่ที่สุด คำว่านานาสังवास มันเป็นหลักการตัดสินใจของพระพุทธเจ้า ที่ตัดสินใจ ความสุขวิสัยของคนแล้ว ความเห็นของเธอก็อย่างหนึ่ง ความเห็นของอีกคนหนึ่งก็อีกอย่างหนึ่ง ขัดแย้งกันแล้ว ลงกันไม่ได้แล้ว ไปด้วยกันไม่ได้แล้ว เพราะฉะนั้นก็เมื่อไปด้วยกันไม่ได้แล้วก็อยู่ด้วยกัน

เถอะ คำว่า”อยู่ด้วยกัน”ก็คือคำว่า”สังวาส” อยู่ร่วมกันเถอะ ร่วมกัน
อย่างไร ก็ร่วมกันอย่าง”นานา” ต่างคนก็ต่างเข้าใจกันคนละอย่าง

เพราะฉะนั้นการประกาศด้วยปัญญาว่า คุณมีความเห็นของคุณ
อย่างนั้นเราไม่บังอาจ อย่างที่อาตมาประกาศแยกเป็นนานาสังวาส
กับเถรสมาคม เถรสมาคมเขาไม่รู้เรื่อง เพราะประกาศตอนแรกเขาก็
รู้สึกว่ามันงั้นๆ ไปอย่างไรไม่รู้ อยู่ได้ตั้งแต่พ.ศ.2518 จนถึง 2532
วันร้ายคืนร้ายผีเข้า กลับมาเล่นงานเรา ทั้งๆที่มาเล่นงานก็เป็นอาบัติ
นะ เพราะว่าเราประกาศสำเร็จแล้ว มาอธิกรณ์อะไรเราก็ไม่ได้ จะมา
วุ่นวายอะไรกับเราก็ไม่ได้แต่ ต่างคนต่างอยู่ แต่”ปฏิโกสนา” ตำหนิ
กัน ว่ากันแรงๆ ว่ากันอย่างชัดๆ อธิบายแรงๆ อย่างที่อาตมาพูดทำ
อยู่นี้ได้ อย่าให้มีการฟ้องร้อง เขาก็ฟ้องร้อง อย่าให้มาทำเป็นคดีขึ้น
มา ถ้าเป็นคดีขึ้นมาผิด อย่างนี้เป็นต้น เขาก็ทำอย่างผู้ไม่รู้จริงๆ น้า
สงสาร เถรสมาคมทำกับอาตมาทำกับอโศก ทำผิดธรรมวินัยของ
พระพุทธเจ้าตลอด อย่างที่อาตมาเขียนอยู่ในหนังสือ”ประนีประนอม
กันด้วยนานาสังวาส” สาธยายไป อ้างอิงหลักฐานธรรมวินัยไว้ให้เห็น
ชัดเจน อ้าว! น้าสงสารความเสื่อมของศาสนานี้ เขาทำได้เหมือนเด็ก
ๆ ไม่เดียงสา ทำไป แล้วก็ถือว่าตัวเองถูกต้องยืนยัน นี่มันเป็นการ
แสดงเป็นเครื่องชี้บ่งว่า หมู่ใหญ่เสื่อมจริงๆเลย

ฉะนั้นอาตมาเอาสังขาร เอากลุฏธรรม เอาสิ่งที่ถูกต้องของ
พระพุทธเจ้าขึ้นมา อ้างอิงยืนยันหลักฐานต่างๆ พูดความจริง มัน
เป็นความจํานน เป็นความจําเป็น เป็นความจําใจ จำต้องบอกว่า
อาตมาเป็นโพธิสัตว์ อาตมามีมาเอง อาตมาไม่มีครูบาอาจารย์
อาตมานี้แหละเอากลุฏธรรมา มาประกาศถูกต้อง เพราะมันสูญไป
แล้วหมดแล้วตามอาถิสสูตร อะไรต่างๆ ยกอ้างอ้างอิงทั้งนั้น อาตมา
ไม่ได้พูดลอยลม อาตมามีสิ่งที่อ้างอิงยืนยันทั้งนั้น ไม่ได้พูด
ปากเปล่า โชคดีดีที่อาตมาก็พูดแล้วยังมีพระไตรปิฎกของ
พระพุทธเจ้ายังอยู่ แล้วก็นับถือกันพระไตรปิฎกเล่มเดียวกัน อันนี้
โชคดีมากเลย อาตมาก็อ้างอิงยืนยันพระไตรปิฎกเล่มเดียวกัน

เพราะฉะนั้นก็จึงอยู่รอด ธมโม หเว รกขติ ธมมจารี ทุกวันนี้ก็
ยังอยู่รอด รักษาอยู่ได้ ทำงานมาตลอดจนกระทั่ง จะตายอยู่แล้ว
อายุขัยก็แก่เต็มที่แล้ว

อ่านกวี วรรณะ 9 ต่อท้ายก็แล้วกัน

วรรณะ ๙ (ปฐมปาราชิกกัณฑ์)

๑เลี้ยงง่าย ๒บำรุงง่าย มีเป้าหมาย เพื่อหลุดพ้น

ด้วยจิต ๓ผู้กล้าจน

บังเกิดผล เป็นใจพอ

๕ทรงศีล-เลขธรรม

บุญหนุนค้ำ ฌานหลอมหล่อ

๖ให้ศีล-เคร่งหากพอ-

กะเทินก็ บ่เป็นตา

๗อาการ น่าเลื่อมใส

น้อมนำใจ ผู้ศรัทธา

ให้เกิด ด้วยปัญญา

ใช้สืลา มายาริ

อยู่อย่าง ๘ไม่สะสม

พฤติพรหม-(ม)จารี

งามพร้อม ด้วยจิตพลี

ตามวิถี ผู้ดำรง

๙วิริ-ยารัมภะ

ยังฐานะ ให้มั่นคง

เสฏฐ-ศาสตร์ผู้ทรง

สังฆธรรมองค์ สัพพัญญู

นี้แล วรรณะแก้ว

ที่ชนชาว พุทธต้องรู้

ชีวิต ความเป็นอยู่

ของวิญญู ผู้เจริญ

อโศก สัมปรังโก

(นักศึกษาวិชาพุทธศาสนาตามภูมิ)

พ่อครูว่า... ก็อ่านกลอนอ่านกาพย์เท่านั้น ไม่ขยายความแล้ว
เพราะเวลาหมดแล้ว สำหรับวันนี้ก็ขอเจริญธรรมเพียงเท่านี้